

Deu poemes universals

Deu poemes universals

[publicacions]

u r v

TARRAGONA, 2009

EDITA:

PUBLICACIONS URV

A+C (UTE Arola Editors, SL - Imatge 9, SL / Cossetània Edicions)

1a edició: abril de 2009

PUBLICACIONS DE LA UNIVERSITAT ROVIRA I VIRGILI

Av. Catalunya, 35 · 43002 Tarragona

Tel. 977 558 474 · Fax: 977 558 393

www.urv.cat/publicacions

publicacions@urv.cat

AROLA EDITORS

Polígon Francolí, parcel·la 3, nau 5 · 43006 Tarragona

Tel. 977 553 707 · Fax 977 542 721

www.arolaeditors.com

arola@arolaeditors.com

COSSETÀNIA EDICIONS

C. de la Violeta, 6 · 43800 Valls

Tel. 977 602 591 · Fax 977 614 357

www.cossetania.com

cossetania@cossetania.com

Les traduccions dels poemes d'aquest llibre, excepte el de Guittone d'Arezzo,
es troben sota llicència Creative Commons 3.0.

Taula de continguts

PRÒLEG / 7

DEU POEMES UNIVERSALS

Arthur Rimbaud / 10

Yunus Emre / 12

Mihai Eminescu / 14

Edgar Allan Poe / 18

Jaroslav Vrchlicky / 22

Guittone d'Arezzo / 24

Rainer Maria Rilke / 26

Olavo Bilac / 28

Rubén Darío / 30

Joan Salvat-Papasseit / 31

NOVETATS EDITORIALS / 33

Pròleg

Aquests darrers anys el Servei Lingüístic de la URV, dins de les activitats d'acollida lingüística i cultural de l'estudiantat internacional, ha realitzat, per Sant Jordi, una lectura de poemes en les llengües d'origen dels estudiants d'intercanvi. L'èxit de l'activitat, així com la possibilitat d'ampliar-ne l'abast, ens ha portat a la publicació que ara teniu a les mans.

Explicar a les persones que no viuen regularment a Catalunya què és la diada de Sant Jordi no resulta del tot senzill. Es pot dir que ha esdevingut el dia del llibre i de la rosa, i, per extensió, en dia dels enamorats a Catalunya. També és cert que la popularitat de la festa ha transcendit les nostres fronteres fins a ciutats tan llunyanes com Tòquio, al Japó. Avui en dia Sant Jordi és una festa popular; és més, és una de les festes més especials de tot el calendari. I ho és perquè, des de començaments del segle xx, aquesta diada ha incorporat el costum de regalar llibres i roses. Per això, les rambles, les places majors i carrers principals de Catalunya estan plens de parades amb llibres i roses que donen un aire especial a la celebració. És una festa que es viu plenament al carrer; és el moment de conèixer les novetats editorials i de poder apropar-se a escriptors i escriptores que signen exemplars dels seus llibres. És, en definitiva, la festa del llibre que enalteix el valor de la cultura.

Es pot participar d'aquesta festa de moltes maneres, com ara la presentació de les novetats editorials. Però enguany la Universitat Rovira i Virgili hi hem volgut incorporar una forma diferent, que ens permet apropar-nos a les arrels de la nostra cultura i, al mateix temps,

fer partíceps de tot el conjunt de sentiments que és la diada de Sant Jordi a les persones que fan una estada a la nostra universitat provinents d'altres països. El recull de poemes que trobareu a continuació, en deu llengües diferents, és una mostra del multilingüisme present a la nostra societat i, molt especialment, a la nostra universitat. A través d'ells, mitjançant la universalitat del llenguatge poètic, volem posar al vostre abast un petit llibre on els poemes d'amor de segles i literatures diferents ens fan sentir la llengua.

Us desitjo una bona diada de Sant Jordi!

FRANCESC XAVIER GRAU VIDAL
Rector de la Universitat Rovira i Virgili

Deu poemes universals

Arthur Rimbaud

Sensation

Par les soirs bleus d'été, j'irai dans les sentiers,
Picoté par les blés, fouler l'herbe menue:
Rêveur, j'en sentirai la fraîcheur à mes pieds.
Je laisserai le vent baigner ma tête nue.
Je ne parlerai pas, je ne penserai rien:
Mais l'amour infini me montent dans l'âme,
Et j'irai loin, bien loin, comme un bohémien,
Par la Nature, — heureux comme avec une femme.

Sensació

En les nits blaves d'estiu, aniré pels camins,
Picat pels blats, xafaré l'herba petita.
Somiant, sentiré la seva frescor en els meus peus.
Deixaré que el vent banyi la meva testa nua.
No parlaré, no pensaré res:
Però l'amor infinit em pujarà per l'ànima.
I me n'aniré lluny, ben lluny, com un bohemí
Per la Natura —feliç com amb una dona.

JEAN ARTHUR RIMBAUD (1854-1891): És un poeta precoç: escriu *Una temporada a l'infern* amb només 19 anys. La seva poesia oscil·la entre el simbolisme i el decadentisme, i forma part de la generació de poetes maleïts francesos.

Yunus Emre

Aşkın aldı benden beni, bana seni gerek seni
Ben yanarım dün ü günü, bana seni gerek seni
Ne varlığa sevinirim, ne yokluğa yerinirim
Aşkın ile avunurum bana seni gerek seni

Aşkın aşıklar öldürür, aşk denizine daldırır
Tecelli ile doldurur, bana seni gerek seni
Aşkın şarabından içem, mecnun olup yola düşem
Sensin dün ü gün endişem, bana seni gerek seni

12

Sufilelere sohbet gerek, ahilere ahret gerek
Mecnunlara leyla gerek, bana seni gerek seni
Eğer beni öldüreler, kulum göğe savurular
Toprağım anda çağırma, bana seni gerek seni

Cennet dedikleri ne ki, birkaç köşkle birkaç huri
İsteyene ver onları, bana seni gerek seni
Yunus-durur benim adım, gün geçtikçe artar ödüm
İki cihanda maksudum, bana seni gerek seni.

El teu amor agafo de mi mateix. Tu ets tot el que necessito.
Vaig patir ahir i pateixo avui. Tu ets tot el que necessito.
No m'alegro de la fortuna ni em queixo de la pobresa.
Em dono per satisfet amb el teu amor. Tu ets tot el que necessito.

El teu amor crea els enamorats, els submergeix
en el mar de l'amor, tu ets tot el que necessito.
Els omple amb una manifestació,
tu ets tot el que necessito.

Deixa'm beure el vi de l'amor glop a glop
com Mecnun viu en la dificultat de les muntanyes.
Ets el meu dubte dia darrere dia,
tu ets tot el que necessito.

Si em maten, si llencen les meves cendres al cel
la meva veu cridarà buscant ajut, tu ets tot el que necessito.
Yunus és el meu nom. Cada dia que passa la flama se'n desperta i aviva
Desitjo el mateix en tots dos mons: tu ets tot el que necessito.

YUNUS EMRE (1238-1320): Ha exercit una gran influència en la poesia turca. Va ser un dels primers poetes a utilitzar el turc per compondre poemes, tot i que en la seva època era més freqüent usar el persa o l'àrab. La seva poesia destaca per la claredat amb la qual presenta conceptes místics.

Mihai Eminescu

Luceafarul

A fost odată ca-n povești,
A fost ca niciodată.
Din rude mari împărătești,
O prea frumoasă fată.

Și era una la părinți
Și mândră-n toate cele,
Cum e Fecioara între sfinți
Și luna între stele.

Din umbra falnicelor bolți
Ea pasul și-l îndreaptă
Lângă fereastră, unde-n colț
Luceafărul așteaptă.

Privea în zare cum pe mări
Răsare și străluce,
Pe mișcătoarele cărări
Corăbii negre duce.

Îl vede azi, îl vede mâini,
Astfel dorința-i gata;
El iar, privind de săptămâni,
Îi cade draga fată.

Llum

Hi havia una vegada com en els contes,
Hi havia una vegada.
Nena d'imperials avantpassats,
De bellíssim rostre.

Filla única, que l'estimen tant,
Sempre en tot bella,
Com la verge entre els sants
I la lluna entre les estrelles.

Des de les ombres celestials
Els seus passos porta enllà,
A les finestres, en les quals
La llum l'espera.

Mirava el mar a l'ocàs,
Com apareix i llú,
Com amb sinuós pas
Vaixells negres du.

El veu avui, el veu demà,
Així li neix el desig;
I després de veure-la tantes setmanes,
Se n'enamora.

Cum ea pe coate-și răzima
Visând ale ei tâmples,
De dorul lui și inima
Și sufletu-i se împle.

Și cât de viu s-aprinde el
În orișicare sară,
Spre umbra negrului castel
Când ea o să-i apară.

Com ella posa en els seus palmells
Per somiar, els seus polsos,
Plena d'amor per la seva ànima
I té el seu cor.

I de quina manera ell s'il·lumina
Cada capvespre,
I vers el negre castell mira
per veure aparèixer la seva estimada.

MIHAI EMINESCU (1850-1889): Possiblement és el poeta romanès més conegut. La seva obra ha estat traduïda a més de seixanta llengües. En la seva poesia intenta sintetitzar els diferents dialectes romanesos, i per això se'l considera el creador de la llengua romanesa moderna.

Edgar Allan Poe

Annabel Lee

It was many and many a year ago,
In a kingdom by the sea,
That a maiden there lived whom you may know
By the name of Annabel Lee;
And this maiden she lived with no other thought
Than to love and be loved by me.

I was a child and she was a child,
In this kingdom by the sea:
But we loved with a love that was more than love—
I and my Annabel Lee;
With a love that the winged seraphs of heaven
Coveted her and me.

And this was the reason that, long ago,
In this kingdom by the sea,
A wind blew out of a cloud, chilling
My beautiful Annabel Lee;
So that her highborn kinsmen came
And bore her away from me,
To shut her up in a sepulchre
In this kingdom by the sea.

Annabel Lee

Fa molts i molts anys,
En un regne a prop del mar,
Hi vivia una donzella coneguda
Amb el nom d'Annabel Lee;
I aquesta donzella no vivia amb un altre pensament
Que no fos estimar i ser estimada per mi.

Jo era un nen i ella era una nena,
En aquell regne a prop del mar:
Però nosaltres ens estimàvem amb un amor que era més que amor,
Jo i la meva Annabel Lee;
Amb un amor que els serafins alats del cel
Ens envejaven a ella i a mi.

I aquesta va ser la raó per la qual, fa temps,
En aquell regne a prop del mar,
Un vent va sortir d'un núvol, i va refredar
La meva bella Annabel Lee;
Per això els parents del seu llinatge van venir
I van prendre-me-la,
Per silenciar-la en un sepulcre
En aquell regne a prop del mar.

The angels, not half so happy in heaven,
Went envying her and me—
Yes!—that was the reason (as all men know,
In this kingdom by the sea)
That the wind came out of the cloud by night,
Chilling and killing my Annabel Lee.

But our love it was stronger by far than the love
Of those who were older than we—
Of many far wiser than we—
And neither the angels in heaven above,
Nor the demons down under the sea,
Can ever dissever my soul from the soul
Of the beautiful Annabel Lee.

For the moon never beams without bringing me dreams
Of the beautiful Annabel Lee;
And the stars never rise but I see the bright eyes
Of the beautiful Annabel Lee;
And so, all the night-tide, I lie down by the side
Of my darling, my darling, my life and my bride,
In her sepulchre there by the sea—
In her tomb by the side of the sea.

Els àngels, que no eren ni la meitat de feliços al cel,
Ens van envejar a ella i a mi
—Sí!—; aquesta va ser la raó per la qual (com tots els homes saben,
En aquell regne a prop del mar)
El vent va sortir d'un núvol a la nit,
I va refredar i assassinar la meva Annabel Lee.

Però el nostre amor era molt més fort que l'amor
Dels que eren més grans que nosaltres
— I més savis—
I cap dels àngels de dalt del cel,
Ni dels dimonis de sota del mar,
Podrà mai separar la meva ànima de l'ànima
De la bella Annabel Lee.

Perquè la lluna mai brilla sense portar-me somnis
De la bella Annabel Lee;
I les estrelles mai resplendeixen sense que vegi els ulls brillants
De la bella Annabel Lee;
I per això, tota la nit, la passo al costat
De la meva estimada, de la meva estimada, de la meva vida
[i de la meva esposa,
En el seu sepulcre a prop del mar,
En la seva tomba a la riba del mar.

EDGAR ALLAN POE (1809-1849): Tot i que va escriure novel·la i poesia, aquest autor nord-americà és més conegut pels seus relats fantàstics. És un precursor tant de la novel·la de ciència ficció com de la novel·la policíaca.

Jaroslav Vrchlický

Za trochu lásky...

Za trochu lásky šel bych světa kraj
šel s hlavou odkrytou a šel bych bosý
šel v lednu, ale v duši věčný máj
šel vichřicí, však slyšel zpívat kosy
šel pouští a měl v srdci perly rosy
za trochu lásky šel bych světa kraj.
Jak ten, kdo zpívá u dveří a prosí.

Per una mica d'amor...

Per una mica d'amor vaig anar a la fi del món,
hi vaig anar amb el cap nu, i descalç,
hi vaig anar sobre el gel, però amb l'ànima de maig etern,
hi vaig anar en la tempesta però escoltant cantar les merles,
hi vaig anar pel desert, amb les perles de la rosada al cor.
Per una mica d'amor vaig anar a la fi del món.
Com el qui canta demanant almoïna a la porta.

JAROSLAV VRCHLICKY (1853-1912): Pseudònim del poeta txec Emil Frida. Posseeix una obra literària nombrosa amb 270 llibres publicats. Malgrat que cultiva diferents gèneres literaris, destaca en poesia. Amb les seves traduccions, introdueix autors com Baudelaire o Goethe al seu país.

Guittone d'Arezzo

XX

Con' più m'allungo, più m'è prossimana
la fazzon dolce de la donna mia,
che m'aucide sovente e mi risana
em'àve miso in tal forsennaria,
che, 'n parte ch'eo dimor' in terra strana,
me par visibil ch'eo con ella sia,
eor credo tale speranza vana
ed altra mi ritorno en la follia.

Così como guidò i magi la stella,
guida me sua fazzon gendome avante,
che visibel mi par e incarnat'ella.
Però vivo gioioso e benistante,
ché certo senza ciò crudele e fella
morte m'auciderea immantenante.

Com més m'allunyo, més se m'atansa
el dolç semblant de la meva senyora,
que em mata sovint i em cura,
i m'ha posat en tal deliri,
que mentre jo em trobo en terra estranya,
em sembla com si estigués amb ella;
i tan aviat crec vana aquesta esperança
com torno a viure aquesta bogeria.
Tal com l'estel va guiar els mags,
em guia el seu semblant precedint-me,
com si fos visible i present de carn i ossos.
Per aquesta raó visc joiós i feliç,
perquè sense això em mataria
a l'instant una mort cruel i pèrfida.

GUITTONE D'AREZZO (a prop de 1235-1294): És considerat el poeta italià més influent abans de Dante. L'entrada a mitjana edat en un orde religiós suposa un punt d'inflexió en el seu estil poètic, ja que abandona la poesia amorosa per dedicar-se als poemes d'inspiració eticoreligiosa.

Rainer Maria Rilke

Der Panther

Im Jardin des Plantes, Paris

Sein Blick ist vom Vorübergehn der Stäbe
so müd geworden, daß er nichts mehr hält.
Ihm ist, als ob es tausend Stäbe gäbe
und hinter tausend Stäben keine Welt.

Der weiche Gang geschmeidig starker Schritte,
der sich im allerkleinsten Kreise dreht,
ist wie ein Tanz von Kraft um eine Mitte,
in der betäubt ein großer Wille steht.

Nur manchmal schiebt der Vorhang der Pupille
sich lautlos auf —. Dann geht ein Bild hinein,
geht durch der Glieder angespannte Stille —
und hört im Herzen auf zu sein.

La pantera

Al Jardí de les Plantes, París

Del caminar de les barres s'ha cansat tant
La seva mira, que ja res deté.
És com si hi hagués mil barres
I darrere de mil barres cap món hi hagués.

El suau caminar de passos inflexibles i forts,
Que gira en el més petit cercle,
És com una dansa de força al voltant d'un centre
En què s'aixeca una gran voluntat paralizada.

Només a vegades s'obre el vel
De les Pupil·les. Llavors les penetra una imatge,
Recorre la tensa quietud dels seus membres
I en el cor la seva existència acaba.

RAINER MARIA RILKE (1875-1926): Reconegut poeta austríac que escriu tant poesia com prosa lírica. L'any 1922 finalitzarà dues de les seves obres més importants *Elegies de Duino*, iniciada una dècada enrere, i *Sonets a Orfeu*.

Olavo Bilac

Via Láctea XVIII

Dormes... Mas que sussurro a umedecida
Terra desperta? Que rumor enleva
As estrelas, que no alto a Noite leva
Presas, luzindo, à túnica estendida?

São meus versos! Palpita a minha vida
Neles, falenas que a saudade eleva
De meu seio, e que vão, rompendo a treva,
Encher teus sonhos, pomba adormecida!

Dormes, com os seios nus, no travesseiro
Solto o cabelo negro... e ei-los correndo,
Doucejantes, subtis, teu corpo inteiro...

Beijam-te a boca tépida e macia,
Sobem, descem, teu hálito sorvendo...
Por que surge tão cedo a luz do dia?!...

Dorms... Però quin xiuxiueig
La terra humida desperta? Quin rumor aixeca
Les estrelles immòbils, que l'alta nit porta
Lluïnt una túnica estesa?

Són els meus versos! Palpita la meva vida
En les ànsies que el sentiment d'enyorança eleva
De dins meu, i que van, trencant la treva,
Vull omplir els teus somnis, coloma adormida!

Dorms, mostrant els pits, en el coixí
El teu cabell negre deixat anar, mira'l, corrent
Subtil pel teu cos sencer.

Et besen la boca tèbia i carnosa,
Mentre pugen i baixen i captiven el teu alè.
Per què es fa tan aviat de dia?

OLAVO BILAC (1864-1918): Va pertànyer al moviment parnasianista brasiler i va ser un gran activista literari. Els temes més recurrents dels seus poemes eren les estrelles i l'amor. Acostumava a escriure sonets.

Rubén Darío

Amo, amas

Amar, amar, amar, amar siempre, con todo
el ser y con la tierra y con el cielo,
con lo claro del sol y lo oscuro del lodo:
Amar por toda ciencia y amar por todo anhelo.

Y cuando la montaña de la vida
nos sea dura y larga y alta y llena de abismos,
Amar la inmensidad que es de amor encendida
¡y arder en la fusión de nuestros pechos mismos!

RUBÉN DARÍO (1867-1916): Pseudònim del poeta nicaragüenc Félix Rubén García Sarmiento. És conegut com el príncep de les lletres castellanes i és considerat l'iniciador i el màxim representant del modernisme literari en llengua espanyola. La poesia francesa exerceix una notable influència en la seva obra.

Joan Salvat-Papasseit

Sota el meu llavi el seu

Sota el meu llavi el seu, com el foc i la brasa,
la seda dels seus rulls com el pecat més dolç

—i l'espatlla ben nua
ben blanca
l'ombra corba
incitant
de l'esguard:
encara un altre bes
un altre
un altre
—quin perfum de magnòlia el seu pit odorant!

JOAN SALVAT-PAPASSEIT (1894-1924): És considerat el màxim representant del futurisme en llengua catalana. Tot i que és conegut per la seva obra poètica, també destaca com a redactor d'articles de crítica social. Usa la seva poesia per atacar les conviccions burgeses. Malgrat viure només trenta anys publica sis reculls de poemes.

Aquests poemes s'han extret de les lectures poètiques que per Sant Jordi fan els alumnes nouvinguts dels cursos inicials de català i espanyol del Servei Lingüístic de la URV des del curs 2003-04.

La traducció dels poemes al català ha estat feta pels mateixos alumnes, excepte la de Guittone d'Arezzo.

Novetats editorials

El 2005 es va posar en marxa el segell editorial Publicacions URV amb l'objectiu d'editar i distribuir, a través de diverses col·leccions, obres universitàries de caràcter institucional, docent, investigador i divulgatiu.

Amb les nostres publicacions, la Universitat Rovira i Virgili no només fa visibles els resultats de la recerca universitària sinó que, a més a més, fomenta la cultura i posa el coneixement al servei de la societat.

El fons d'art de la Universitat Rovira i Virgili

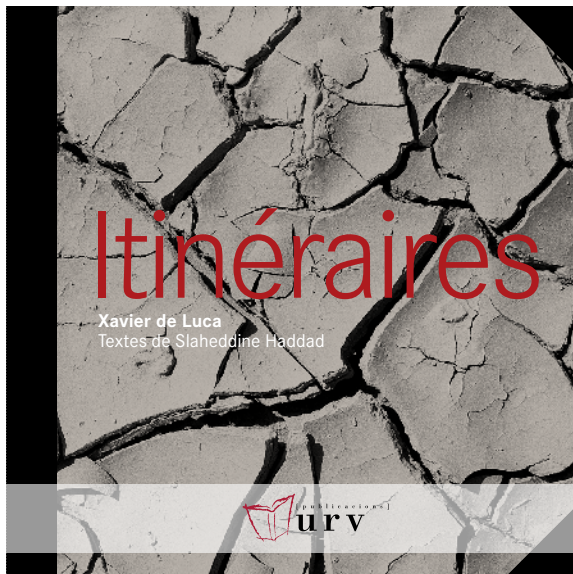
Aquest llibre recull les obres de més de 100 artistes que conformen aquesta col·lecció de la Universitat. Les peces han estat donades a la institució pels mateixos artistes o per persones properes a ells. El volum l'encapçala una d'aquestes obres, la que identifica la Universitat arreu: l'emblema creat per Antoni Tàpies.

Tarragona: Universitat Rovira i Virgili, 2008 · 228 pàg. · 30 x 30 cm · Tapa dura amb sobrecoberta · ISBN: 978-84-8424-131-7 · 65 €

Es tracta d'un manual que dóna compte de la presència dels manlleus en català. L'objectiu és donar una visió àmplia del fenomen dels estrangerismes, i s'hi analitzen diversos aspectes lingüístics, però també els aspectes socials. Encara que el llibre és útil per a estudis universitaris, també és una obra de divulgació, i per tant, d'interès per a qualsevol persona que vulgui aprofundir en els seus coneixements sobre la llengua catalana.

Tarragona: Universitat Rovira i Virgili, 2008 · 224 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-8424-100-3 · 15 €

En aquest viatge geogràfic, de persones i d'objectes, amb fotografies de Xavier de Luca i textos de Slaheddine Haddad, el lector realitza un itinerari personal pels paisatges de Tunis, des de la capital fins als diferents pobles i paisatges desèrtics. En àrab i francès.

Tarragona: Universitat Rovira i Virgili, 2008 · 65 pàg. · 16 x 16 cm ·
Rústica · ISBN 978-84-8424-114-0 · 17 €

Guittone d'Arezzo fou sens dubte un dels autors més rellevants de la generació de poetes italians immediatament anteriors a Dante Alighieri. Al costat de la seva important poesia de tema religiós, la seva etapa «anterior», de tipus amorós, reflecteix, com poques, les esquerdes i tensions, ètiques i estètiques, d'un món líric periclitat, que sovint expressa amb trets irònics i fins i tot sarcàstics. Edició bilingüe a cura d'Eduard Vilella.

Santa Coloma de Queralt: Obrador Edèndum & Universitat Rovira i Virgili · 129 pàg. · 16 x 21 cm · Rústica · ISBN 978-84-8424-122-5 · 11 €

El secret del vi del Priorat: el terror, la història o la seva gent?

Armand Paz i Rico

L'objectiu d'aquest llibre és tractar d'entendre les raons que fan possible l'èxit dels vins del Priorat. Les condicions físiques d'aquesta comarca són úniques: la desforestació i l'erosió dels vessants han fet més difícil la vida dels ceps, i com a resultat produeixen un escàs però concentrat most. Malgrat aquestes condicions adverses, el treball de la gent del Priorat ha aconseguit que aquests mostos es converteixin en vins de forta personalitat i qualitat.

Tarragona: Universitat Rovira i Virgili, 2008 · 64 pàg. · 17 x 24 cm ·
Rústica · ISBN 978-84-8424-096-9 · 10 €

Els poemes d'aquest llibre s'han extret de les lectures poètiques que per Sant Jordi fan els alumnes nous dels cursos inicials de català i espanyol del Servei Lingüístic de la URV des del curs 2003-04.

He vist un llibre. És de terra refractària. Em parla i em llegeix.

JOAQUIM ESPUNY ha caminat per la ceràmica, deixant petjades que convergeixen alhora cap a l'escultura. Aquestes filigranes ens aporten una poètica que sorgeix dels elements de cristall sobre la terra refractària; ens apareixen formes que juguen amb la gravetat, contrastos que es conformen amb conjugacions estables, volums i materials que ens apropen a la ceràmica històrica.

~NÚRIA GIL